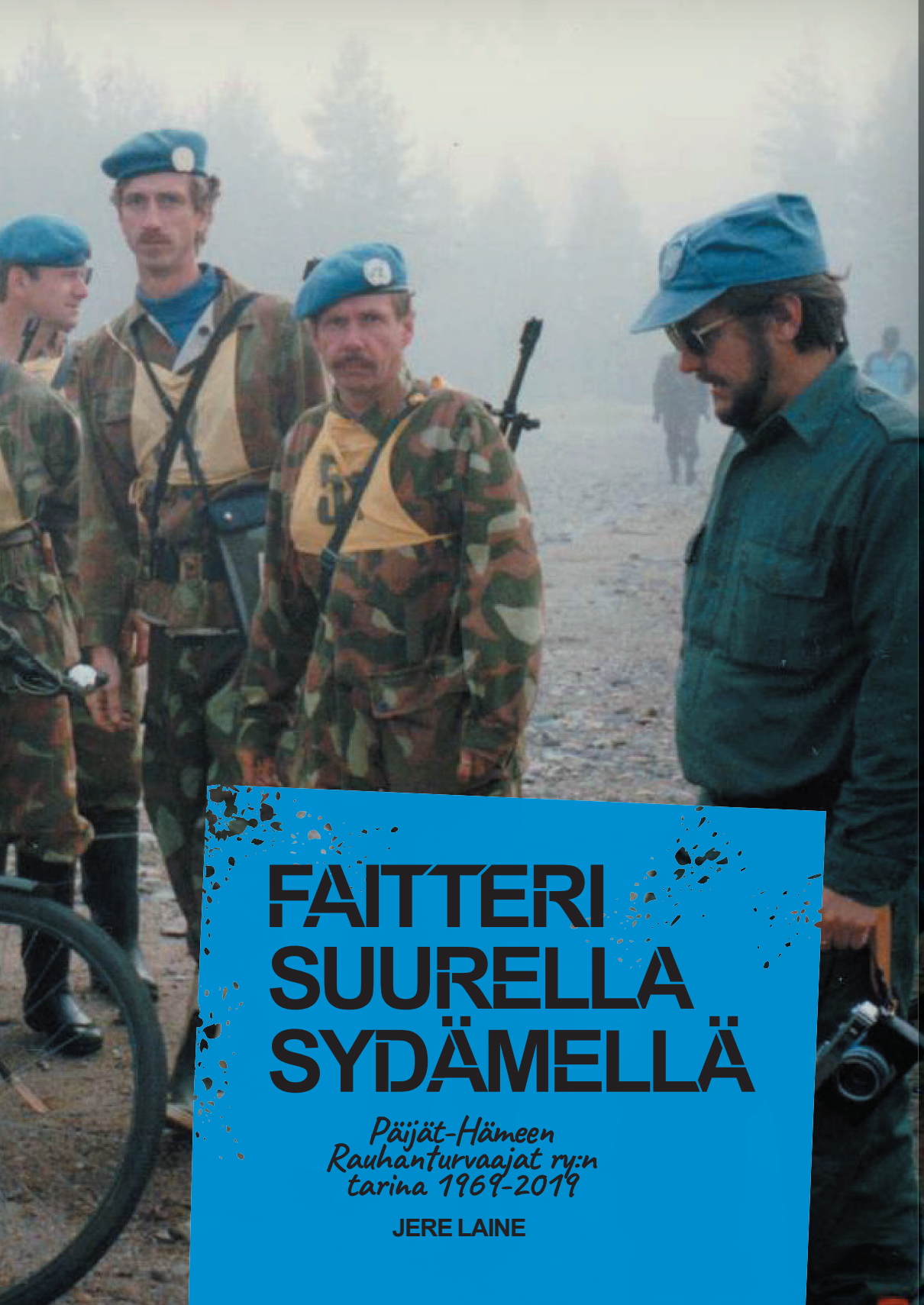

FAITTERI SUURELLA SYDÄMELLÄ

*Päijät-Hämeen
Rauhanturvaajat ry:n
tarina 1969-2019*

JERE LAINE

FAITTERI SUURELLA SYDÄMELLÄ

*Päijät-Hämeen
Rauhanturvaajat ry:n
tarina 1969-2019*

JERE LAINE

TEKIJÄT

JARMO "JERE" LAINE

Kirjan "Faitteri suurella sydämellä" kirjoittaja ja haastattelujen tekijä

Operaatiot:

- UNIFIL 1989 - 1990
- UNPROFOR 1995
- IFOR 1996

Liittyi yhdistykseen 2012

Jarmo "Jere" Laine on kirjoittanut aikaisemmin kolme rauhan- turvaamiseen liittyvää kirjaa ja kaksi fiktiivistä sotakirjaa:

- Sarajevon pantti- vangit, 2010, ISBN 9789522202086
- Naton vakooja, 2010 ISBN 9789522202857
- Pako, 2011 ISBN 9789524986069
- Sota 2016, 2014 ISBN 9789524986069
- Al-Thar-Kosto, 2017 ISBN 9789523152632

VESA TAMMINEN-LARMI

Kirjan "Faitteri suurella sydämellä" taittäjä

Operaatiot:

- UNDOF 1991 - 1992

Liittyi yhdistykseen 2018

Vesa Tamminen-Larmi on aikai- semmin taittanut kolme rauhan- turvaamiseen liittyvää kirjaa:

- Alhaalla Osa 1, 2016 ISBN 9789523308961
- Alhaalla Osa 2, 2017 ISBN 9789523391147
- YK:n Palokuntana Suezille 1973, 2019, ISBN 9789528004219

ja on ollut yhtenä kirjoittajista:

- El Omaan El Muthahida - Erään YK-komppanian tarina, 2008, ISBN 9789529236145

sekä kirjoittanut ammatillisia oppimateriaaleja ja -julkaisuja

9 789528 018285

Kansikuva: Veikko Makkonen, Päijät-Hämeen Sinibaretit ry:n partiojoukkue Lahden Sotilaspiirin partiokisoissa 1985

© 2019 Jere Laine

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-801-828-5

”Faitteri suurella sydämellä” on tietenkin omistettu Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry:n jäsenistölle, mutta se on omistettu erityisesti jäsenten omaisille, läheisille, ystäville ja kavereille, jotka ovat joutuneet joustamaan elämässään PHRT:n yhdistystoiminnan vuoksi. Mikään ”kiitti vaan kovasti tuestanne” ei riitä kertomaan siitä syvästä kunnioituksesta, jota yhdistys tuntee uhrauksianne kohtaan.

KIITOS!

Koska tämä teos perustuu olennaisesti yhdistyksen jäsenten haastatteluihin pikemminkin, kuin arkistojen pläräämiseen, niin näitä jäseniämme on syytä kiittää heidän antamastaan panoksesta kirjan syntyyn.

Kiitos kaikille haastatelluille myös kirjaan antamistanne kuvista.

Haastatelluista on kirjan lopussa kaksi liitettä; liitteet 1 ja 2.

Menestyksellinen yhdistystoiminta ei olisi ollut mahdollista ilman toimivaa yhteistyötä, tukea ja kumppanuutta. Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry haluaa kiittää seuraavia toimijoita, järjestöjä ja organisaatioita kaikesta näiden kuluneiden vuosikymmenien aikana koetusta hienosta yhteisestä työstä:

- Suomen Rauhanturvaajaliitto ry ja sen paikallisyhdistykset;
Erityisesti viiden yhdistyksen tapaamisiin osallistuneet yhdistykset:
Kymenlaakson Rauhanturvaajat ry, Kanta-Hämeen Rauhanturvaajat ry, Etelä-Karjalan Rauhanturvaajat ry ja
Suur-Savon Rauhanturvaajat ry.
- Paikalliset Veteraanijärjestöt; Lahden Sotaveteraanipiiri, Lahden Sotaveteraanit ry, Lahden Rintamaveteraanipiiri, Lahden Rintamaveteraanit ry ja Lahden Sotainvalidit ry.
 - Maanpuolustuskoulutus ry
 - Lahden Reserviläiset ry
 - Puolustusvoimat
 - Lahden Ampumaseura
 - Maanpuolustusnaiset ry
- Lahden Sotilaskotiyhdistys ry

SISÄLLYSLUETTELO

KIITOS!

SISÄLLYSLUETTELO

ALKUSANAT

1. PÄIJÄT-HÄMEEN RAUHANTURVAAJAT RY - MIKÄ SE ON?	12
2. 1960-LUKU	17
Yhdistyksen perustamiskokous	18
3. 1970-LUKU	21
Muistoja puheenjohtajasta - Väinö Vepsäläinen	23
Puheenjohtajan muistoja - Ossi Savolainen	24
Muistoja yhdistyksen alkutaipaleelta	25
4. 1980-LUKU	29
Puheenjohtajan muistoja - Olli Lindstam	32
Houtskärin kalareissut	33
Viiden yhdistyksen tapaamiset	36
Kastarlammen Ratsumiessaunalla	39
Venäläisen Eikan mökillä Kuhmossa	43
Nobel-merkki	46
5. 1990-LUKU	48
Muistoja puheenjohtajasta - Kalervo Piispanen	48
Supatupa Enonsaarella	50
Pauli Hakkaraisen 50-vuotisjuhlat	56
Koplokasveljet	58
Ville Vaitterin viiniklubi	60
Kipupumppukeräys	62
Vääpeli Pikkaraisen vene	64
Yhdistyksen vierailut TV-ohjelmiin	68
Kalasääsken pelastaminen	69
6. 2000-LUKU	71
Puheenjohtajan muistoja - Jarmo Halmekoski	71
Yhdistyksen myyntitoiminta	71
Illanvietot Uudenkylän Karhunkulman laavulla	74

Puheenjohtajan muistoja - Martti Taipale	77
Rintamaveteraanien majalla Kilpiäisissä	78
7. 2010-LUKU	81
Puheenjohtajan muistoja - Kalevi Väisänen	81
Puheenjohtajan muistoja - Ilkka Koskinen	83
Puheenjohtajan muistoja - Reijo Juvonen	84
Sotaveteraanipiirin yhteismajalla	86
Päijät- Hämeen Rauhanturvaajat ry:n itsenäisyyspäivän paraati	91
Vertaistukitoiminta Päijät-Hämeessä	93
Muista yhdistyksistä Päijät-Hämeeseen tulleet	96
Pohjoismaisten rauhanturvaajien mp-tapahtumat	101
Ensiapukurssit	104
8. YHDISTYKSEN HALLITUSTYÖ	107
9. SÄÄNTÖMÄÄRÄISET KOKOUKSET JA TAPAHTUMAT	113
10. KUUKAUSIKOKOUKSET	118
Palaverit muuttuivat vähitellen kuukausikokouksiksi	118
Kuukausikokoukset 1990-luvulta 2010-luvulle	120
11. TALOUDENHOITO	123
12. KUOROKILLIT - PHRT:N IHAN OMA KUORO	125
13. VETERAANITYÖ	130
Veteraanien ja rauhanturvaajien yhteistyö hengellisen työn parissa	133
14. LIIKUNTATOIMINTA	137
Hiihtokilpailut	137
Partiokilpailut ja suunnistuskilpailut	139
Lentopallo	144
Ampumatoiminta	146
Kalastuskilpailut ja -tapahtumat	151
15. TALKOOTOIMINTA	154
Talkootoiminnan alku 1970-luvulla	155
Talkootoiminta 1980- ja 90-luvuilla	157
Talkootoiminta 2000-luvulla	160
Talkootoiminta 2010-luvulla	162

16. VERENLUOVUTUKSET	173
17. HEINOLAN RAUHANTURVAAJAT	175
18. YHTEISTOIMINTA MAANPUOLUSTUS- JÄRJESTÖJEN KANSSA	179
19. MATKAILU JA RETKEILY	183
20. PIKKUJOULUT	187
21. KANNATUSJÄSET	190
22. TIEDOSTUSTOIMINTA	194
LOPPUSANAT	

LIITTEET

1. Puheenjohtajat 1969 - 2019
2. Haastattelun antaneet yhdistyksen jäsenet
3. Valokuvat
4. Päijät-Hämeen Sinibaretit ry:n perustamiskokouksen pöytäkirja
5. Päijät-Hämeen Sinibaretit ry:n alkuperäiset säännöt 10.2.1970
6. ”Päijät-Hämeen Sinibarettikillan” alustavan kokouksen pöytäkirja 29.10.1969
7. Päijät-Hämeen Sinibarettien alustavan kokouksen pöytäkirja 6.11.1969
8. Päijät-Hämeen Sinibarettien alustavan kokouksen pöytäkirja 4.12.1969
9. Yhdistyksen säännöt (1.1.2019)
10. Vuoden 2018 tilastolukuja toiminnasta
11. Vuoden rauhanturvaaja

ALKUSANAT

Suomen Rauhanturvajaliitto ry (SRTL) on organisaatio, johon kuuluu noin 7000 jäsentä 32:ssa jäsenyhdistyksessä. Liitto vietti 50-vuotisjuhlaansa v. 2018.

Eri puolille maata perustetut yhdistykset ovat aloittaneet toimintansa pääosin 1960- ja 70-luvuilla.

Rauhanturva- ja kriisinhallintatehtävistä on kirjoitettu viime vuosina ihan kiitettävästi. Historiateokset ovat seuranneet toistaan. Myös fiktiopohjaisia kirjoja on julkaistu paljon.

Tämä kirja kertoo yhden SRTL:n paikallisyhdistyksen, Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry:n (PHRT) tarinan. Yhdistys perustettiin 1969 nimellä Päijät-Hämeen Sinibaretit ry ja se viettää siis omaa 50-vuotisjuhlaansa vuonna 2019.

Suurin osa paikallisyhdistyksistä vaihtoi Rauhanturvaajaliittoa mukailleen nimensä vuoteen 2009 mennessä. Näin Päijät-Hämeen Sinibaretit ry:stä tuli Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry vuonna 2007.

Monikaan paikallisyhdistys ei ole aikaisemmin julkaissut omasta toiminnastaan kertovaa kirjaa. Miksi tämän pienen porukan hallituksen piiristä on sitten tämmöinen ajatus lähtenyt elämään?

Syitä on monia.

Olenneisin syy kirjan julkaisuun on se, että yhdistys haluaa kunnioittaa ja muistaa poikkeuksellisen aktiivista ja innostunutta jäsenistöään sen kaikkien näiden vuosien aikana tekemästä työstä.

Tämä ei ole mikään korulause.

Suomihan on tunnetusti yhdistysten luvattu maa. Maassa on lähes 140 000 yhdistystä ja niissä jäsenistöä moninkertaisesti maamme väkilukua vastaava määrä. Mutta kuinka aktiivisia nämä yhdistykset lopulta ovat?

Moni yhdistys tosiasiaassa toimii ikään kuin puolivaloilla. Pidetään ne sääntömääräiset kokoukset ja kootaan hallitus pari kertaa vuodessa asioita valmistelemaan. Kesäksi pannaan ovet kiinni ja sammutetaan valot.

PHRT on kuitenkin tässä mielessä erilainen yhdistys. Vuoden 2018 toimintakertomuksesta käy ilmi, että yhdistyksellä oli aktiviteetteja yh-

teensä noin 200 kappaletta, hieman laskentatavasta ja tilastoinnista riippuen. Niiden tekemiseen osallistui jäseniä n. 4500 kertaa. Eli suomeksi: Kahtena päivänä kolmesta vuonna 2018 yhdistyksellä oli jotain aksöniä. Tilastosta poimittuja lukuja voi tarkastella liitteestä 10.

Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry:n jäsenluettelossa on nyt n. 450 nimeä. On totta, että moni on liittynyt yhdistykseen periaatteesta. On haluttu tukea paikallisten rauhanturva- ja kriisinhallintaveteraanien asiaa. Aikaa yhdistystoimintaan ei kuitenkaan ole löytynyt. Eikä siinä mitään pahaa ole. Tämä on itse asiassa hyvin yleistä tässä Suomen megalomaa-nisessa yhdistyskentässä.

PHRT:llä on noin 50 - 100 superaktiivista jäsentä, jotka ovat mukana lähes kaikessa mahdollisessa. Silti noita tilastolukuja katsoessa jokainen ymmärtää, että ihan kaikkeen tuohon ei pelkkä aktiiviporukakaan pystyisi. Niin se vain on, että täällä Päijät-Hämeessä ollaan ehkä hitaita, mutta perusteellisia.

Näin siis päätettiin, että laitetaan nyt tätä toimintaa ihan kirjan kansiin. Ei sitä kai muuten tulevaisuudessa uskota, että tällaista meininkiä olisi kukaan viitsinyt, ehtinyt tai pystynyt pyörittämään.

Kuten kaikki tietävät, aika kuluu armottoman nopeasti. Kirja päätettiin tehdä myös siksi, että saataisiin muistiin kaikki tämä uskomaton työ vielä, kun vanhemmat jäsenet tapahtumia jotenkin muistavat. Jälkipolvien on tärkeää saada tietää, kuinka kaikki tämä toiminta sai alkunsa.

Kirja siis kertoo Päijät-Hämeen Sinibaretit ry:nä aloittaneen ja myöhemmin Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry:nä vuodesta 2007 jatkaneen yhdistyksen toiminnasta. Poikkeuksena moniin muihin rauhanturva-kirjoihin on, että nyt ei käydä lainkaan ”alhaalla”. Tarkoitus on kertoa tämän pienen suuren yhdistyksen toiminnasta täällä ”ylhäällä” pääosin sen jäsenten muistojen kautta.

Kirjan julkaisua pohdittaessa päädyttiin siihen, että se esitellään yllätyksenä marraskuussa 2019 järjestettävässä yhdistyksen 50-vuotisjuhlailaisuudessa. Vain hallitus ja haastatellut jäsenet asiasta ennen tätä tietävät ja pitävät sen julkaisuun asti pyhänä salaisuutena.

Haastatelluiksi olen valinnut tietysti kaikki elossa olevat puheenjohtajat, hallituksen väkeä, perustamiskokoukseen osallistuneita, ja lisäksi muita vanhoja ja nuorempiakin yhdistyksen jäseniä. Jos nyt joku pahoittaa mieltensä siitä, että häntä ei haastateltu kirjaan, niin se on turhaa. Tämä on niin värikäs porukka, että kaikilla olisi varmasti jotain hauskaa ker-

rottavaa ja kirjaan lisättävää. Nyt oli vain tehtävä valintoja, jotta saatiin paketti kasaan. Tällainen kirja kun ei aivan itsestään synny eikä kansiin vihellellä päädy.

Tehdään sitten vaikka osa 2, jos siltä tuntuu.

On erittäin tärkeää pitää lukiessa mielessä, että kaikki tässä kirjassa kerrottu perustuu ihmisten muistoihin. Haastattelujen aikana käytiin monia keskusteluja, joissa pohdittiin, että koskas tämä nyt tapahtui. Ja keitä siellä nyt olikaan paikalla? Ja mitä itse asiassa oikeastaan tapahtui?

Lopulta ne asiat aina saatiin jotenkin kaiveltua sieltä muistojen uumeista. Silti on totta, että tässä kirjassa on joissain muisteluissa pieniä ristiriitaisuuksia, tai ainakin lievästi poikkeavia yksityiskohtia riippuen siitä, kuka tapahtumaa muistelee.

Se on luonnollista. Kun aikaa tapahtumista on kulunut vaikkapa 40 vuotta, ei ihan joka ikinen yksityiskohta ole enää kenenkään mielessä.

Koetetaan siis muistaa tämä, ennen kuin aletaan ottamaan yhteyttä lakitoimistoihin.

Kirjoittaja on vain kirjoittanut ylös sen, mitä kertojat ovat kertoneet. Ajattellaan niin päin, että muistot ovat aina rikkaus. Erilaisetkin muistot.

Ja erityisesti tällaiset rakkaat muistot...

Tämä teos ei siis ole mikään varsinainen ”historiikki”. Sen tarkoitus on toki toimia vähän sellaisen tapaan, mutta Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry on sellainen yhdistys, joka ei varsinaisesti halua muistaa itseään pelkästään pönöttämällä ja luettelemalla asiallisesti vuosilukuja ja tapahtumia.

Ei asiallisessa historiikissa mitään vikaa ole. Päinvastoin.

Tästä kirjasta nyt vain tuli tällainen muistelmateos, jossa on vähän tuota historiaakin mukana.

Minusta se on kovastikin jäsenistönsä näköinen....

PHRT:n tiedottaja

Jarmo ”Jere” Laine

1. PÄIJÄT-HÄMEEN RAUHANTURVAAJAT RY – MIKÄ SE ON?

Suomalaiset rauhanturvaajat aloittivat pitkän ja kunniakkaan osallistumisensa kansainvälisiin rauhanturvatehtäviin vuonna 1956, kun YK pyysi uudelta jäseneltään Suomelta osallistumista Suezin kriisin hoitamiseen operaatiossa UNEF I.

Sitten suomalaisia upseereita pyydettiin 1958 Libanonin ja Syyrian rajalla toimeenpantuun UNOGIL-tarkkailijaoperaatioon ja 1961 Pakistanin ja Intian rajalle UNMOGIP-operaatioon.

1964 suomalaisille tarjottiin osallistumista Kyproksen UNFICYP-operaatioon ja 1967 osallistumista Lähi-Idän legendaariseen UNTSO-tarkkailijaoperaatioon.

Kun tultiin 1960-luvun loppupuolelle, YK:n rauhanturvaoperaatioissa oli palvellut vasta pari tuhatta suomalaista. Silti Suomessa moni ajatteli jo, että rauhanturvaveteraanien järjestäytyminen olisi välttämätöntä. Oli selvästi nähtävissä, että nämä operaatiot eivät todellakaan loppuisi ja yhä useampi suomalainen olisi niissä mukana tulevana vuosina.

Suomen Sinibaretiliitto ry (Alun perin YK Veteraaniliitto-Sinibaretit) perustettiin vuonna 1968. Yhdistyksen nimi muuttui 2008. Se on nykyään Suomen Rauhanturvaajaliitto ry. Muutama paikallisyhdistys perustettiin myös jo vuonna 1968, mm. Helsingin Sinibaretit ry ja Pirkanmaan Sinibaretit ry.

Päijät-Hämeen alueella asia oli kytynyt jo vuosia. Erityisen aloitteellisia olivat perustajajäsenet Väinö Vepsäläinen, Kauko Ihalainen, Sulo Laike ja Aslak Kettunen. He muodostivat eräänlaisen valmistelevan toimikunnan, joka myös allekirjoitti varsinaisen lehteen ilmoituksena laitetun perustamiskokouksen kutsun.

Päijät-Hämeen Sinibaretit ry:n perustava kokous pidettiin Hennalassa Aliupseerikerholla 14.12.1969.

Yhdistyksen toiminta lähti liikkeelle varsin innostuneesti. Perustavassa kokouksessa oli paikalla 53 henkilöä ja lisää joukkoa liittyi mukaan nopeasti. Yhdistyksen perustamiskokouksen pöytäkirja on liitteessä 4.

Alkuperäiset säännöt löytyvät kirjan liitteestä 5.

Alusta alkaen sekä kattojärjestön, että paikallisyhdistysten toiminnan ydin oli koota yhteen rauhanturvaveteraaneja ja tukea heidän elämäänsä ja tehtävissä löytynyttä toveruutta.

On tietenkin selvää, että jo yhdistystoiminnan alusta alkaen oli ymmärretty laajalti, että vaarallisissa tehtävissä toimiminen luo ihmisten välille poikkeuksellisen siteen, joka myös jatkuu palveluksen jälkeen.

On hyvä huomata, että nykyään vertaistukena tunnettu toiminnan muoto oli ainakin rivien välistä lukien mukana alkuaikojenkin toimintakulttuurissa.

Toiminnan alusta alkaen liitto valtakunnallisesti, kuten sen paikallisyhdistyksetkin, luotiin myös toteuttamaan rauhanturvaajien edunvalvontaa. Asia ainakin mainitaan säännöissä. Se, millä tavoin paikallisyhdistykset tähän asiaan ovat vaikuttaneet,

*“Ota barettisasi kiinni.
Nyt hypätään aika-
koneeseen.”*

on tietysti ollut hyvin vaatimatonta. Toisaalta yhdistyksistä liiton hallitukseen valitut jäsenet ovat varmasti päässeet siellä ainakin kertomaan oman kantansa rauhanturvaajien palkka- ja sosiaalieduista.

Kuten myöhemmin luettavista tarinoista käy hyvin ilmi, Päijät-Hämeen Sinibaretit ry:n toiminnan alku oli suuntaviivojen hakemista ja erilaisten aktiviteettien kehittelyä.

Hennalan Aliupseerikerho valittiin aluksi isojen tapaamisten ja juhlien pitopaikaksi. Myöhemmin toiminta siirtyi sitten juohevasti eri suuntiin.

Vielä tänäänkin kuulee usein puhuttavan rauhanturvaajien railakkaasta juhlinnasta. Sinibaretteja kutsuttiin joskus vitsaillen ”ginibareteiksi”. Varmasti jotkut niistä tarinoista voivat pitää paikkansakin. Vanhat faitterit saattavat joskus innostua juhlimaan ja briiffaamaan kovastikin, kun juttua piisaa aina vaan.

Ylilyöntejäkin on sattunut. Se on pakko myöntää. Mutta yhdistyksen hallitus kyllä puuttuu ankarastikin yksittäisten jäsenten sopimattomaan käytökseen tarvittaessa.

Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry:n toiminnan periaatteisiin kuuluu se, että juhlia saa, se on jopa toivottavaa, mutta järki on pidettävä päässä. Jokainen vastaa omasta alkoholien käytöstään ja joutuu myös ottamaan vastuun hölmöilyistään.

Koko toimintansa ajan yhdistys on ohjannut jäsenistöä erilaisten liikuntamuotojen pariin. Ja sitä liikuntaa on ollut paljon. Se on ollut aina myös yksi toimintaan mukaan houkutteleva tekijä. Hyvänä esimerkkinä on ammunta. Yhdistyksen kautta ovat monet ammuntaa harrastavat baretit päässeet mukaan monimuotoiseen ampumaurheiluun. Falling Plates-ammunta on aivan oma rauhanturvaajille rakas laji, jota edelleen harrastetaan niin paikallisesti, kuin valtakunnallisesti.

Hiihtokilpailut, lentopallo, erilaiset partiokilpailut, kalastus ja osallistuminen suur tapahtumiin ovat aina olleet osa yhdistyksen ydintyötä. Näissä näkyy myös yhdistyksen maanpuolustuksellinen elementti.

Yhdistys on toimintansa alkuajoista lähtien tehnyt yhteistyötä myös muiden maanpuolustusmyönteisten järjestöjen ja yhdistysten kanssa. Tämä on näkynyt varsinkin erilaisten maanpuolustushenkisten tapahtumien yhteydessä. Itsenäisyyspäivä, puolustusvoimien lippujuhlapäivä ja talvisodan päättymisen muistopäivä ovat aina olleet PHRT:n toiminnan kannalta tärkeitä päiviä. Paraateihin ja seppelten laskuihin on aina osallistuttu.

Päijät-Hämeen Sinibaretit ry ja myöhemmin Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry on todellakin kehittänyt toimintaansa vuosikymmenten aikana valtavasti. Hyvänä esimerkkinä käy mm. talkootoiminta, jota tehdään nykyään tuhansia miestyötunteja vuodessa.

Harvalla yhdistyksellä on oma kuoro. PHRT:n ”Kuorokillit” valloittaa yleisön kuin yleisön.

Erityisen ylpeä yhdistys on suhteestaan paikallisiin Sotiemme Veteraaneihin, joiden majoja ylläpidetään kovalla työllä jatkuvasti. Veteraaneja myös autetaan ja tuetaan monin tavoin. Tämä on yhdistyksen kunniatehtävä ja siihen panostetaan edelleen.

Yhdistys tiedottaa toiminnastaan aktiivisesti. PHRT julkaisee omaa FAITTERI-lehteään neljä kertaa vuodessa. Lehti on paisunut koko ajan, ja on nyt 12 tai 16 sivuinen. Yhdistyksen upeat nettisivut (www.phrt.fi) ovat aina ajan tasalla. Nettisivujen kautta pääsee myös yhdistyksen kuvagalleriaan, jossa on tuhansia kuvia ja runsaasti videoita.

Jostain syystä yhdistyksemme toiminta on niin monimuotoista ja kiinnostavaa, että olemme saaneet jäseniksemme runsaasti kannattajajäseniä. Tämä on hyvin poikkeuksellista valtakunnallisesti. Yleensä rauhanturvayhdistyksellä on kannatusjäseniä ehkä yksi, korkeintaan kaksi. Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry:llä niitä on juuri nyt n. 60.

Ehkä tämäkin kertoo jotain yhdistyksestämme?

Viime vuosina on ollut myös nähtävissä ilmiö, jossa muista yhdistyksistä alkaa siirtyä jäseniä meidän yhdistykseemme. Selitys on aina sama: ”Kun siellä XXXX ry:ssä ei tapahdu yhtään mitään...”

Tämä ei sinänsä ole positiivinen ilmiö, emmekä me tunne minkäänlaista mielihyvää siitä, että barettien toiminta lähialueilla hiipuu, päinvastoin. Omassa yhdistyksessämme on kuitenkin nähtävissä ilmiö, joka johtaa täsmälleen tuohon samaan tilanteeseen tulevaisuudessa, jos sille ei onnistuta tekemään jotain.

Kun lukee kirjan tarinoita yhdistyksen alkutaipaleelta 1970 - 1980-luvulta ja vertaa tarinoihin 2010-luvulla, niin yksi asia on muuttunut olennaisesti. Alkuvuosikymmeninä porukan keski-ikä oli jotain muuta kuin nykyään. Jäsenistö oli nuorta. Kaikki olivat vielä työelämässä, perustivat perheitä ja tekivät lapsia. Yhdistyksen aktiviteetteihin osallistuttiin iltaisin ja viikonloppuisin. Eihän muulloin ollut aikaa harrastuksiin.

Nyt asia on toisin. Varsin suuri osa yhdistyksen väestä on jo eläkkeellä. Kyllä PHRT porskuttaa tällä porukalla vielä vuosia, mutta jos muutosta ei tapahdu, joku joutuu sammuttamaan valot Päijät-Hämeessäkin vuosikymmenen parin päästä.

Nuoren sukupolven saaminen mukaan toimintaan olisi olennaisen tärkeää toiminnan jatkumiselle. Se on itse asiassa yhdistyksen elämän ja kuoleman kysymys.

Jostain syystä rauhanurvayhdistyksen toiminta ei vain näytä kiinnostavan nuoria kriisinhallintaveteraaneja yhtä paljon, kuin aikaisempina vuosikymmeninä.

Miksi?

Tämä on se kuuluista tuhannen taalan kysymys.

Mikä on muuttunut? Miksi silloin ennen nuoret rauhanurvaajat liittyivät yhdistykseen tasaista tahtia? Hiipuminen alkoi vasta 2000-luvun taitteessa. Itse asiassa PHRT saa edelleen jäseniä koko ajan lisää, mutta yleensä nämä uudet jäsenet ovatkin vanhoja faittereita ja kannatusjäseniä.

Onko kyse yhteiskunnan muutoksesta vai rauhanurvabisneksen muutoksesta juuri mainittuna aikana? Moni olennainen asia koulutuksessa, rotaatiojärjestelmässä ja palveluksessaakin muuttui tuolloin. Asiasta on

keskusteltu kitkerästikin. Yhteistä näkemystä ongelmaan ei ole vielä löydetty. Toivottavasti kuitenkin löydetään. Barettiveljeys on kuitenkin sellainen asia, että sen vaalimisen loppuminen Suomessa olisi valtava vahinko koko yhteiskunnalle, maanpuolustushengelle ja rauhanturvatyölle, mutta erityisesti kaikille rauhanturvatehtävissä palvelleille.

Ymmärsivätpä nämä tätä nyt itse tai eivät.

Joka tapauksessa, vuonna 2019 Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry on poikkeuksellinen yhdistys millä tahansa mittarilla mitattuna.

PHRT arvostaa vanhoja jäseniään. Yhdistyksellä voi olla kerrallaan sääntöjen mukaan 1 kunniapuheenjohtaja (elinikäinen) ja kolme kunniajäsentä.

Kunniajäseniä ja -puheenjohtajia yhdistyksellä on / on ollut seuraavasti:

Kunniapuheenjohtajat:

N:o 1 Ossi Savolainen, 5.11.2011

Kunniajäsenet:

N:o 1 Vilho Tukia, 18.2.1978 (sittemmin kuollut)

N:o 2 Ossi Savolainen, 7.3.1995 (arvo muuttui kunniapuheenjohtajaksi)

N:o 3 Kalervo Piispanen, 18.11.2000 (sittemmin kuollut)

N:o 4 Olli Lindstam, 2.10.2001

N:o 5 Jarmo Halmekoski, 5.11.2011

N:o 6 Erkki Juvonen, 26.10.2013

Nyt on aika katsoa millaiselta tämä yhdistys näyttää jäsentensä silmin eri aikakausina. Onneksi saamme vielä kuulla näistä tapahtumista suoraan paikalla olleilta.

Ota baretistasi kiinni. Nyt hypätään aikakoneeseen.

FAITTERI SUURELLA SYDÄMELLÄ

*Päijät-Hämeen
Rauhanturvaajat ry:n
tarina 1969-2019*

Tämä kirja kertoo Päijät-Hämeen Sinibaretit ry:nä 14.12.1969 aloittaneen ja Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry:nä vuodesta 2007 jatkaneen yhdistyksen toiminnasta. Poikkeuksena moniin muihin rauhanturvakirjoihin on, että nyt ei käydä lainkaan ”alhaalla”.

Tarkoitus on kertoa tämän pienen suuren yhdistyksen toiminnasta täällä ”ylhäällä” pääosin sen jäsenten muistojen kautta.

Tämä teos ei siis ole mikään varsinainen historiikki. Sen tarkoitus on toki toimia vähän sellaisen tapaan, mutta Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry on sellainen yhdistys, joka ei varsinaisesti halua muistaa itseään pelkästään pönöttämällä ja luettelemalla asiallisesti vuosilukuja ja tapahtumia.

Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry on poikkeuksellinen yhdistys millä tahansa mittarilla mitattuna. Vuonna 2018 yhdistyksellä oli n. 200 aktiviteettia, joihin osallistuttiin 4500 kertaa. Aika hyvin 450 jäsenen porukalta.

Miten tällainen on ylipäänsä mahdollista? Kai se vain on niin, että täällä Päijät-Hämeessä ollaan hitaita, mutta perusteellisia.

Täällä ollaan myös faittereita suurella sydämellä.

50

PÄIJÄT-HÄMEEN
RAUHANTURVAAJAT RY
PHRT.FI
PHRT 1969-2019

Kansikuva: Veikko Makkonen
© 2019 Jere Laine
Kustantaja: Books on Demand GmbH,
Helsinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH,
Norderstedt, Saksa
ISBN 978-952-801-828-5

